

Usnesení Nejvyššího soudu ČSFR ze dne 29.08.1991, sp. zn. Ndv 24/91, ECLI:CZ:NS:1991:NDV.24.1991.1

Číslo: 42/1992

Právní věta: Trestným činem, na nějž se vztahuje pravomoc vojenských soudů podle § 15 odst. 1 tr.ř., je také pokračující trestný čin, jehož útoky byly alespoň zčásti spáchány za trvání poměru, který tuto pravomoc zakládá. Jestliže tedy takový trestný čin vyjde najevo v době, kdy pachatel pravomoci vojenských soudů nepodléhá, a nejde přitom o trestný čin vojenský ani o žádný z trestných činů uvedených v § 14 odst. 3 tr.ř., může vojenský soud věc postoupit příslušnému obecnému soudu nebo u tohoto soudu může přímo podat prokurátor obžalobu; obecný soud pak už věc vojenskému soudu postoupit nemůže (§ 15 odst. 2 tr.ř.).

Soud: Nejvyšší soud ČSFR

Datum rozhodnutí: 29.08.1991

Spisová značka: Ndv 24/91

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Pokračování v trestném činu, Pravomoc soudu vojenského

Předpisy: 141/1961 Sb. § 14
§ 15

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42

Trestným činem, na nějž se vztahuje pravomoc vojenských soudů podle § 15 odst. 1 tr. ř., je také pokračující trestný čin, jehož útoky byly alespoň zčásti spáchány za trvání poměru, který tuto pravomoc zakládá.

Jestliže tedy takový trestný čin vyjde najevo v době, kdy pachatel pravomoci vojenských soudů nepodléhá, a nejde přitom o trestný čin vojenský ani o žádný z trestných činů uvedených v § 14 odst. 3 tr. ř., může vojenský soud věc postoupit příslušnému obecnému soudu nebo u tohoto soudu může přímo podat prokurátor obžalobu; obecný soud pak už věc vojenskému soudu postoupit nemůže (§ 15 odst. 2 tr. ř.).

(Usnesení smíšeného senátu Nejvyššího soudu ČSFR ze dne 29. 8. 1991 sp. zn. [Ndv 24/91](#))

Nejvyšší soud ČSFR rozhodoval spor o příslušnost mezi okresním soudem v Jindřichově Hradci a vojenským obvodovým soudem v Plzni.

Z odůvodnění :

Okresní prokurátor v Jindřichově Hradci podal dne 14. 5. 1991 obžalobu na M. Ž., a to okresnímu soudu v Jindřichově Hradci, pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době od měsíce července do měsíce září 1990 odcizil různé věci v majetku různých občanů, a to v celkové částce 3 420 Kčs.

Okresní soud v Jindřichově Hradci postoupil uvedenou obžalobu u veřejného zasedání usnesením ze dne 13. 6. 1991 vojenskému obvodovému soudu v Plzni jako soudu věcně příslušnému s odůvodněním, že jmenovaný se měl prvého útoku proti cizímu majetku dopustit ještě v době, kdy vykonával základní vojenskou službu u VÚ 8186 Sušice, což vyplývá z jeho výpovědi, jakož i z výpovědi svědka V. T. Dále okresní soud uvádí, že z výkonu vojenské základní služby byl M. Ž. dne 27. 7. 1990 propuštěn do zálohy.

Vojenský obvodový soud v Plzni usnesením ze dne 24. července 1991 vyslovil svou nepříslušnost k projednání věci M. Ž. V důvodech poukázal na to, že ze spisového materiálu je patrné, že trestná činnost obžalovaného vyšla najevo až po skončení poměru zakládajícího pravomoc vojenských soudů.

Nejvyšší soud ČSFR jako soud oběma shora jmenovaným soudům nejbliž společně nadřízený, projednal spor o příslušnost ve smíšeném senátě a zjistil, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný okresní soud v Jindřichově Hradci.

Okresní soud v Jindřichově Hradci svůj postup odůvodnil tím, že prvního útoku se měl obžalovaný M. Ž. dopustit v době, kdy vykonával vojenskou základní službu.

Ustanovení § 15 odst. 2 tr. ř. stanoví, že jestliže trestný čin, na nějž se vztahuje pravomoc vojenských soudů, vyšel u osoby, která podléhá pravomoci vojenských soudů z důvodů uvedených v § 14 odst. 1 tr. ř., najevo teprve po skončení poměru zakládajícího pravomoc vojenských soudů, může - nejde-li o trestný čin vojenský ani o žádný z trestných činů uvedených v § 14 odst. 3 tr. ř. - vojenský soud věc postoupit příslušnému okresnímu soudu nebo krajskému soudu anebo může prokurátor podat obžalobu přímo u příslušného okresního nebo krajského soudu, ten pak už věc vojenskému soudu postoupit nemůže.

Ze znění obžaloby okresního prokurátora vyplývá, že v daném případě šlo o pokračující trestnou činnost, z níž dva útoky M. Ž. spáchal v době, kdy podléhal pravomoci vojenských soudů, a zbylé čtyři v době, kdy již byl propuštěn do zálohy, tedy po 27. červenci 1990, kdy podle sdělení okresní vojenské správy byl M. Ž. propuštěn do civilu.

Trestní stíhání vůči M. Ž. bylo zahájeno 17. ledna 1991 a v trestním spise není žádný důkaz o tom, že by trestná činnost dávaná do souvislosti s M. Ž. vyšla najevo dříve, před 27. červencem 1990, kdy M. Ž. ukončil vojenskou základní službu.

Trestným činem, na nějž se vztahuje pravomoc vojenských soudů podle § 15 odst. 1 tr. ř., je také pokračující trestný čin, jehož útoky byly alespoň zčásti spáchány za trvání poměru, který tuto pravomoc zakládá (srov. č. 32/1980 sb. rozh. tr.).

Jestliže tedy takový trestný čin vyjde najevo v době, kdy pachatel pravomoci vojenských soudů nepodléhá, a nejde přitom o trestný čin vojenský ani o žádný z trestných činů uvedených v § 14 odst. 3 tr. ř., může vojenský soud věc postoupit příslušnému obecnému soudu nebo u tohoto soudu může přímo podat prokurátor obžalobu; obecný soud pak už věc postoupit nemůže (§ 15 odst. 2 tr. ř.).

V trestní věci M. Ž. o takový případ jde a Nejvyššímu soudu ČSFR proto nezbylo, než vyřešit spor o příslušnost mezi oběma soudy závěrem, že příslušným k projednání a rozhodnutí věci je okresní soud v Jindřichově Hradci.